

Naturskyddsföreningen i Norrbottens läns länsstämman 12 april 2008 i Kalix

Uttalande mot angreppen på skogsskyddet från kommunalråden i Piteå och Kalix

Vi har rätt att begära av våra kommunalråd i Norrbottens län att de ska ta miljön på allvar, och inte sälja ut ovärderlig natur för kortsiktig vinning! Norrbottens skogar har områden med särskilt höga naturvärden på grund av att de varit avsidens belägna och inte kunnat utsättas för det förgörande kalhyggesbruket. Avlägsna områden har skonats helt från skogsbruk, eller bara utsatts för enstaka dimensionshuggning av de grövsta tallarna. Därför har fler av de arter som är knutna till gammal barrskog kunnat överleva här. I andra län pratar man om att "restaurera naturvärden". Här finns naturvärdena kvar, och då är det fel att hugga bort dem. De som vill hugga bort och sedan "restaurera" skog i Norrbotten har gått vilse i pannkakan.

Naturskyddsföreningens inventering 2007 utförd av 36 ideella skogsinventerare resulterade i 7000 fynd, huvudsakligen i Norrbotten, av rödlistade gammelskogssvampar och -lavar, som är missgynnade eller hotade av skogsbruket. Dessa arter överlever inte på hyggen eller i ungsskogar utan behöver död ved eller gamla träd. Vi välkomnar Sveaskogs satsning att undanta dessa områden, det visar att ett skogsbolags ledning kan nå insikt om vikten av ekologisk hållbarhet.

Roslund och Forsberg påstår däremot att balansen mellan naturvård och produktion är dålig för att naturvärden skulle fått för mycket. Kan de inte räkna eller vill de göra lögnen till sanning? I propagandan från de omätliga skogsexploatorerna får vi höra att tjugo, trettio procent eller ännu mer är skyddat, för att de tar sig för att räkna in både knotiga fjällbjörkskogar, karga skogsmyrar, hållmarker och annat. Men produktiv skog är nödvändig för de hotade arternas överlevnad. Nedom fjällnära området skyddas bara runt 2 procent av skogen i Norrbottens län i beslutade och pålitliga reservat. Vetenskaplig forskning har visat att ungefär 10 procent av skogen nedanför fjällnära området i Norrbotten behöver skyddas om vi ska rädda den biologiska mångfalden. Om inte ett rikt land kan göra det så kan världens natur hälsa hem. Det är bara i fjällnära området som en stor del av skogen är skyddad, och inte ens där är den helt fredad. Det är en skam för Sverige internationellt!

Vi har ett ansvar för FN:s Rio-konvention för biologisk mångfald. Det ansvaret måste även kommunalråd ta. Förhoppningsvis skulle vi kunna enas om att också länen söderut ska ta sitt ansvar fullt ut, bland annat för ädellövskogen, som vi ska ta ansvar för fjällnära skogen.

När det gäller koldioxidutsläppen måste kommunalråden vara mer djärva om de ska ta verkligt ansvar. Det avgörande är att de gör allt som står i deras makt för att dra ner utsläppen av fossilt kol (inklusive olja och bensin) från transporter och verksamhet i kommunerna. Sedan kan vi vara överens om att öka produktionen av biobränslen från skogsbruket och se till att få bättre växande ungskogar. Men aldrig till priset av skenande utrotning och förlust av formrika, vackra skogar för upplevelser, friluftsliv och naturturismnäringens möjligheter. Skogsbruket rationaliserar ändå bort arbetstillfällena. Så 10 procent av den produktiva skogen behöver skyddas, och vi kan bruka 90 procent.

Kan ni nöja er med att 90 procent av skogen brukas, eller vet skogsindustrins glupskhets ingen gräns?

Deltagarna på länsstämman för Naturskyddsföreningen i Norrbottens län, Kalix 2008-04-12